

LEGE
privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității

nr. 235 din 01.12.2011

Monitorul Oficial nr.46-47/136 din 07.03.2012

* * *

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

[Articolul 1.](#) Sfera de reglementare

[Articolul 2.](#) Noțiuni principale

[Articolul 3.](#) Scopul prezentei legi

[Articolul 4.](#) Organul responsabil de elaborarea politicilor în domeniul acreditării și al evaluării conformității produselor

[Articolul 5.](#) Obiectivele și principiile activității organismului național de acreditare și a organismelor de evaluare a conformității

[Articolul 6.](#) Standardele de referință

Capitolul II
ACTIVITATEA DE ACREDITARE

[Articolul 7.](#) Organismul național de acreditare

[Articolul 8.](#) Centrul Național de Acreditare

[Articolul 9.](#) Bugetul Centrului Național de Acreditare

[Articolul 10.](#) Consiliul de acreditare

[Articolul 11.](#) Procedura de apel

[Articolul 12.](#) Procesul de acreditare

Capitolul III
MARCA NAȚIONALĂ DE ACREDITARE

[Articolul 13.](#) Marca națională de acreditare și referirile la acreditare

Capitolul IV
COLABORAREA INTERNAȚIONALĂ

[Articolul 14.](#) Colaborarea internațională

Capitolul IV¹
RECUNOAȘTEREA ÎN VEDEREA NOTIFICĂRII

[Articolul 14¹.](#) Dispozițiile generale privind recunoașterea organismelor de evaluare a conformității în vederea notificării

[Articolul 14².](#) Atribuțiile autorităților cu funcții de reglementare

[Articolul 14³](#). Recunoașterea și extinderea recunoașterii organismelor de evaluare a conformității

[Articolul 14⁴](#). Suspendarea, restrângerea sau retragerea recunoașterii organismelor de evaluare a conformității

Capitolul V

ACTIVITATEA DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

[Articolul 15](#). Dispoziții generale privind evaluarea conformității

[Articolul 16](#). Cerințe față de organismele de evaluare a conformității acreditate

[Articolul 17](#). Evaluarea conformității cu titlu voluntar

[Articolul 18](#). Evaluarea conformității cu titlu obligatoriu

[Articolul 19](#). Declarația de conformitate

[Articolul 20](#). Certificarea

[Articolul 21](#). Inspecția

[Articolul 22](#). Încercarea

[Articolul 23](#). Marcajul de conformitate SM

[Articolul 23¹](#). Principiile generale și normele de aplicare a marcajului CE

[Articolul 24](#). Alte marcaje de conformitate

Capitolul VI

INTRODUCEREA ȘI PUNEREA LA DISPOZIȚIE PE PIAȚĂ A PRODUSELOR

[Articolul 25](#). Condițiile de introducere și punere la dispoziție pe piață a produselor

[Articolul 26](#). Obligațiile producătorului

[Articolul 27](#). Obligațiile reprezentantului autorizat

[Articolul 28](#). Obligațiile importatorului

[Articolul 29](#). Obligațiile distribuitorului

[Articolul 30](#). Atribuțiile autorităților cu funcții de reglementare

[Articolul 31](#). Recunoașterea activităților de evaluare a conformității

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Articolul 32](#). Dispoziții tranzitorii

[Articolul 33](#). Intrarea în vigoare. Îndatoririle Guvernului

[Articolul 34](#). Abrogări

[Anexa nr.1](#) Schema de calculare a plăților pentru serviciile de acreditare

[Anexa nr.2](#) Marca Națională de Acreditare

[Anexa nr.3](#) Lista domeniilor reglementate

[Anexa nr.4](#) Marcajul de conformitate SM

[Anexa nr.5](#) Marcajul CE

Notă: În textul actelor normative adoptate de Parlament:

cuvintele „limba moldovenească”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare;

cuvintele „limba de stat”, „limba oficială” și „limba maternă”, la orice formă gramaticală, în cazul în care se are în vedere

[Preambulul abrogat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Sfera de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal pentru activitatea de acreditare a organismelor de evaluare a conformității, realizată cu titlu obligatoriu sau voluntar, pentru punerea la dispoziție a produselor pe piață și pentru activitatea de evaluare a conformității, indiferent de faptul că această evaluare este obligatorie sau nu la produsele introduse pe piață și/sau utilizate în Republica Moldova.

(2) În cazul în care tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte prevederi decât cele din legislația Republicii Moldova cu privire la acreditare și la evaluarea conformității, se aplică dispozițiile tratatelor internaționale.

[Art.1 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

acord bilateral – acord în care două părți își recunosc sau acceptă reciproc rezultatele evaluării conformității;

acord multilateral – acord în care mai mult de două părți își recunosc sau acceptă reciproc rezultatele evaluării conformității (ISO/CEI 17000);

Acord privind ECA – Acord privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale, protocol la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte;

acreditare – atestare de către organismul național de acreditare a faptului că un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele stabilite prin standardele de referință și, după caz, orice alte cerințe suplimentare, inclusiv cele prevăzute în schemele de acreditare specifice relevante, pentru realizarea activităților specifice de evaluare a conformității;

agent economic – producător, reprezentant autorizat, importator și distribuitor;

apel – cerere a unui organism de evaluare a conformității pentru reconsiderarea oricărei decizii nefavorabile luate de organismul național de acreditare în legătură cu statutul de acreditare pe care primul îl dorește;

atestare – emitere a unei declarații, bazată pe o decizie luată în urma unei analize a evaluării, care stipulează că îndeplinirea cerințelor aplicabile a fost demonstrată;

autorități de supraveghere a pieței – organe centrale de specialitate sau autorități administrative subordonate acestora, abilitate, în limitele competențelor sale, cu implementarea politicii statului în domeniul supravegherii pieței;

cerințe esențiale – cerințe care sînt stipulate de reglementările tehnice naționale ce transpun legislația comunitară de armonizare și care asigură securitatea națională și inofensivitatea produselor și a serviciilor pentru viața, sănătatea și securitatea oamenilor, pentru regnul animal și cel vegetal, pentru mediul ambiant și bunurile materiale în scopul protecției intereselor consumatorului, inclusiv în vederea prevenirii practicilor care induc în eroare consumatorul în ceea ce privește compoziția, destinația, originea, calitatea și inofensivitatea produselor;

cerință specificată – necesitate sau așteptare declarată în documente normative precum sînt reglementările, standardele, specificațiile tehnice;

certificare – atestare efectuată de o terță parte referitor la produse, la procese, la sisteme și la persoane;

certificat de acreditare – document oficial sau set de documente oficiale care confirmă acordarea acreditării pentru un domeniu definit;

certificat de conformitate – document care atestă că un produs identificat corespunzător a fost supus procedurilor de evaluare a conformității și că, la momentul evaluării, produsul este conform cerințelor specificate aplicabile;

criterii de acreditare – ansamblu de cerințe, stabilite prin standarde de referințe și documente ale organizațiilor europene și internaționale de specialitate, utilizate de organismul național de acreditare și indicate spre îndeplinire organismului de evaluare a conformității pentru a fi acreditat;

declarație de conformitate – asigurare scrisă, bazată pe o decizie luată în urma unei evaluări, prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat confirmă cu certitudine că produsul este conform cerințelor specificate;

distribuitor – orice persoană fizică sau juridică din lanțul de distribuție, alta decât producătorul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un produs;

domeniu de acreditare – servicii specifice de evaluare a conformității pentru care acreditarea a fost solicitată și/sau a fost acordată;

etalonare – operație care, în condiții specificate, stabilește: în prima etapă, o relație între valorile și incertitudinile de măsurare asociate, care sînt furnizate de etaloanele și de indicațiile corespunzătoare, cu incertitudinile de măsurare asociate; în a doua etapă, utilizarea acestei informații pentru stabilirea unei relații care să permită obținerea unui rezultat de măsurare pornind de la o indicație;

evaluare a conformității – proces prin care se evaluează demonstrarea îndeplinirii cerințelor specificate pentru un produs, proces, serviciu, sistem, pentru o persoană sau un organism;

evaluare la nivel de omologi – proces de evaluare a organismului național de acreditare de către organismele naționale de acreditare străine, desfășurat în conformitate cu cerințele prezentei legi și, după caz, cu alte specificații tehnice sectoriale suplimentare;

importator – orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață un produs dintr-o altă țară;

inspecție – examinare a proiectului unui produs, examinare a unui produs, proces, a unei instalații și determinarea conformității lor cu cerințele specificate sau, pe baza unor raționamente (aprecieri) profesionale, cu cerințele generale;

introducere pe piață – punere pentru prima oară la dispoziție a unui produs pe piață;

încercare – determinare, în baza unei proceduri, a unei sau a mai multor caracteristici ale unui obiect supus evaluării conformității;

legislație comunitară de armonizare – orice legislație comunitară care armonizează condițiile de comercializare a produselor;

marcaj CE – marcaj prin care producătorul indică faptul că produsul este conform cerințelor aplicabile stabilite de reglementările tehnice care prevăd aplicarea sa pe produs;

organism de evaluare a conformității – organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv de etalonare, încercare, certificare și inspecție;

organism de evaluare a conformității notificat – organism de evaluare a conformității recunoscut de către autoritatea de reglementare pentru activitate în domeniul reglementat, despre care au fost înștiințate oficial Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene;

organism de evaluare a conformității recunoscut – organism de evaluare a conformității acreditat de organismul de acreditare sau de organismul național de acreditare semnat al Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA MLA) și recunoscut de autoritatea de reglementare;

organism național de acreditare – organism unic avînd autoritatea de a efectua acreditarea, recunoscut la nivel național, învestit cu dreptul de a deveni membru al organizațiilor internaționale și regionale de acreditare;

producător – orice persoană fizică sau juridică ce fabrică un produs sau pentru care se proiectează ori se fabrică un astfel de produs și care comercializează produsul sub numele ori marca sa;

punere la dispoziție pe piață – furnizare pe piață a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare în cursul unei activități comerciale în schimbul unei plăți sau în mod gratuit;

reprezentant autorizat – orice persoană fizică sau juridică ce a primit un mandat scris din partea unui producător pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specifice;

simbol de acreditare – simbol emis de organismul național de acreditare pentru a fi utilizat de organismele de evaluare a conformității acreditate spre a indica statutul lor de organism acreditat;

supraveghere a organismelor de evaluare a conformității – ansamblu de activități pentru monitorizarea îndeplinirii continue a cerințelor de acreditare de către organismele de evaluare a conformității acreditate, cu excepția reevaluării.

[Art.2 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 3. Scopul prezentei legi

Scopul prezentei legi constă în asigurarea unui înalt nivel de protecție a intereselor publice, precum sănătatea și siguranța în general, sănătatea și siguranța la locul de muncă, protecția consumatorului, protecția mediului și securitatea, facilitarea comerțului transfrontalier și lichidarea barierelor tehnice din calea comerțului.

Articolul 4. Organul responsabil de elaborarea politicilor în domeniul acreditării și al evaluării conformității produselor

Politica statului în domeniul acreditării și al evaluării conformității se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității.

Articolul 5. Obiectivele și principiile activității organismului național de acreditare și a organismelor de evaluare a conformității

(1) Organismul național de acreditare și organismele de evaluare a conformității au următoarele obiective principale:

a) crearea de premise pentru a se recunoaște rezultatele activităților de evaluare a conformității prin semnarea acordurilor de recunoaștere multilaterală de către organismul național de acreditare cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare și cu organizațiile internaționale și regionale de acreditare și pentru a se asigura menținerea calității de membru;

b) promovarea principiului liberei circulații a produselor și a serviciilor;

c) conferirea încrederii autorităților și consumatorilor în competența, imparțialitatea și integritatea organismelor de evaluare a conformității;

d) contribuția la creșterea competitivității produselor și a serviciilor în contextul globalizării piețelor;

e) promovarea protecției vieții, sănătății și securității persoanelor, precum și a protecției mediului.

(2) Organismul național de acreditare și organismele de evaluare a conformității activează pe următoarele principii de bază:

a) folosire a unor proceduri de evaluare unice, armonizate cu regulile europene și cu cele internaționale, pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității;

b) competență și imparțialitate;

c) transparentă, disponibilitate publică și credibilitate;

d) reprezentare a intereselor publice;

e) acces liber, fără discriminare, al tuturor solicitanților la procesul de acreditare;

f) independență față de posibila predominare a oricăror interese specifice;

g) asigurare a confidențialității și păstrare a secretului profesional și a celui comercial;

h) examinare imparțială a apelurilor și a reclamațiilor.

Articolul 6. Standardele de referință

(1) Standarde de referință sînt standardele europene armonizate sau standardele internaționale adoptate la nivel național, care stabilesc criteriile pentru competența organismului național de acreditare și a organismelor de evaluare a conformității.

(2) Organismul național de acreditare și organismele de evaluare a conformității vor respecta în permanență standardele de referință aplicabile.

(3) Lista standardelor de referință se aprobă de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

[Art.6 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Capitolul II

ACTIVITATEA DE ACREDITARE

Articolul 7. Organismul național de acreditare

(1) Activitatea de acreditare este o activitate de autoritate publică recunoscută oficial.

(2) Activitatea de acreditare se realizează de către Centrul Național de Acreditare, desemnat în calitate de organism național unic de acreditare, cu denumirea abreviată "MOLDAC".

(3) Centrul Național de Acreditare este o instituție publică, monitorizată de organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, nu se subordonează nici unei autorități publice sau private, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(4) și (5).

(4) Centrul Național de Acreditare își exercită funcțiile și atribuțiile în baza unui regulament, aprobat de Guvern cu avizul prealabil al Comisiei economie, buget și finanțe a Parlamentului.

(5) Directorul Centrului Național de Acreditare este numit în funcție pe bază de concurs, prin ordin al conducătorului organului de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității. Directorul Centrului trebuie să dețină cetățenia Republicii Moldova, să posede studii superioare în domeniul tehnic sau economic și experiență de muncă în domeniul acreditării și/sau al evaluării conformității de cel puțin 5 ani, inclusiv de cel puțin 3 ani în funcție administrativă.

(6) Directorul Centrului Național de Acreditare este eliberat din funcție, prin ordin al conducătorului organului de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, în următoarele cazuri:

- a) pierdere a cetățeniei;
- b) imposibilitate a exercitării funcției din motiv de sănătate;
- c) alegere în o altă funcție;
- d) condamnare pentru săvârșirea de infracțiuni cu intenție sau condamnare la privațiune de libertate prin hotărîre judecătorească irevocabilă.

(7) Centrul Național de Acreditare este o organizație necomercială, care activează în regim non-profit.

(8) Guvernul asigură ca Centrul Național de Acreditare să dispună:

- a) de spațiu cu titlu gratuit;
- b) de resurse financiare și de personal corespunzător pentru îndeplinirea adecvată a sarcinilor sale, inclusiv pentru îndeplinirea sarcinilor speciale precum sînt activitățile de cooperare legate de acreditarea europeană și cea internațională și activitățile necesare sprijinirii politicii publice în domeniul acreditării și al evaluării conformității, în cazul în care Centrul nu se poate autofinanța.

Articolul 8. Centrul Național de Acreditare

(1) Centrul Național de Acreditare:

- a) dezvoltă acreditarea și evaluarea conformității și conferă încredere în competența tehnică și în integritatea organismelor de evaluare a conformității, pe principiile prevăzute la art.5 alin.(2);
- b) se conformează permanent standardului de referință, documentelor europene și internaționale privind funcționarea organismului de acreditare;
- c) înființează și menține structuri adecvate în cadrul propriilor activități pentru garantarea participării efective și echilibrate a tuturor părților interesate;
- d) identifică activitățile de evaluare a conformității pentru care este competent să realizeze acreditarea și prestează servicii de instruire și de transfer de cunoștințe în domeniul acreditării;
- e) acreditează organisme de evaluare a conformității în baza standardelor de referință și emite certificate de acreditare, indiferent de faptul că evaluarea conformității se efectuează cu titlu obligatoriu sau voluntar, și anume:

- laboratoare de încercări;
- laboratoare de etalonări;
- laboratoare medicale;
- organisme de inspecție în domeniul evaluării conformității;
- organisme de certificare a produselor;
- organisme de certificare sisteme de management;
- organisme de certificare pentru alte scheme de certificare în domeniul voluntar sau reglementat;
- organisme de certificare persoane;
- organizatori de scheme de încercări interlaboratoare;
- organisme de evaluare a conformității pentru noi domenii stabilite de EA-Cooperarea Europeană pentru Acreditare sau de autorități cu funcții de reglementare;

[Lit.f) alin.(1) art.8 abrogată prin [Legea nr.122 din 30.06.2017](#), în vigoare 21.07.2017]

g) monitorizează menținerea competenței de către organismele de evaluare a conformității pentru care a emis certificate de acreditare;

h) asigură exercitarea funcțiilor sale cu competență, promptitudine și fără impunere de condiții oneroase solicitanților de acreditări;

i) îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de membru al organizațiilor europene și internaționale de acreditare;

j) cooperează cu autoritățile de reglementare și colaborează cu organizațiile neguvernamentale pentru elaborarea politicilor naționale privind acreditarea și evaluarea conformității;

k) evaluează organismele de evaluare a conformității care solicită dreptul de a activa în domeniile reglementate, cu recunoașterea ulterioară de către autoritățile de reglementare;

l) stabilește și aplică criteriile de selectare, monitorizare, instruire și desemnare a evaluatorilor, experților tehnici implicați în procesul de acreditare;

m) participă la elaborarea de reglementări în domeniul acreditării, evaluării conformității;

n) participă la nivel național, european și internațional la procesul de elaborare a standardelor în domeniul său de activitate;

o) publică rapoarte anuale de audit financiar.

(2) Centrul Național de Acreditare exercită și alte funcții prevăzute de prezenta lege și de regulamentul său.

(3) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Centrul Național de Acreditare trebuie:

a) să păstreze înregistrări referitoare la activitatea de acreditare, inclusiv la comitetele tehnice, la evaluatori și la experții implicați în activitatea de acreditare;

b) să pună la dispoziție publicului informații despre activitatea sa, inclusiv ghiduri, instrucțiuni etc.;

c) să asigure o reprezentare echilibrată a părților interesate la activitatea de acreditare conform standardelor de referință;

d) să stabilească reguli conform standardelor de referință, ghidurilor și recomandărilor asociate acestora, specifice domeniului acreditării;

e) să informeze autoritățile de reglementare despre activitățile din domeniul acreditării și să ofere expertiză, la solicitare;

f) să reprezinte interesele țării la activitățile internaționale și la cele europene în domeniul acreditării;

g) să elaboreze politici, reguli și proceduri care să asigure transparența și credibilitatea procesului de acreditare;

h) să facă publice rezultatele evaluărilor la nivel de omologi, rezultatele acreditărilor organismelor de evaluare a conformității, inclusiv ale acreditărilor transfrontaliere;

i) să dezvăluie informații confidențiale despre un anumit organism de evaluare a conformității doar cu consimțământul scris al acestuia, cu excepția cazurilor în care legea prevede că acest tip de informații poate fi dezvăluit fără un astfel de consimțământ.

(4) În procesul activității sale, Centrul Național de Acreditare asigură utilizarea și implementarea documentelor organizațiilor europene și internaționale de specialitate, care stabilesc criteriile generale și regulile în domeniul acreditării și evaluării conformității.

(5) În vederea exercitării eficiente a funcțiilor sale, Centrul Național de Acreditare respectă principiul neconcurenței, pe următoarele criterii:

a) independență față de organismele de evaluare a conformității pe care le evaluează și față de presiunile comerciale;

b) asigurare a lipsei conflictelor de interese cu organismele de evaluare a conformității, nedeținere de acțiuni sau de alte genuri de interese financiare sau administrative într-un organism de evaluare a conformității;

c) neoferire și nefurnizare a nici unei activități sau a nici unui serviciu care se execută de către organismele de evaluare a conformității acreditate de el, neacordare de consultanță pentru obținerea sau menținerea acreditării;

d) neconcurență cu organismele naționale de acreditare ale altor state;

[Art.8 completat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 9. Bugetul Centrului Național de Acreditare

(1) În termen de 30 de zile după aprobarea bugetului de stat, devizul de cheltuieli al Centrului Național de Acreditare se aprobă de organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, cu respectarea principiilor prevăzute de prezentul articol.

(2) Bugetul Centrului Național de Acreditare se formează în baza:

a) mijloacelor financiare de la bugetul de stat, necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din calitatea de semnatar al contractului de membru asociat și al Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare, inclusiv pentru participare la lucrările organizațiilor europene și internaționale de acreditare, care decurg din obligațiile de membru semnatar al acordurilor respective de recunoaștere, precum și pentru activitățile de cooperare legate de acreditarea europeană și cea internațională;

b) mijloacelor financiare provenite din plățile pentru activitățile de acreditare, atestare, instruire;

c) mijloacelor financiare provenite din sponsorizări, granturi etc. care nu contravin cerințelor stabilite pentru Centru.

(3) Costul serviciilor de acreditare se calculează în conformitate cu anexa nr.1, care este parte integrantă din prezenta lege. Costul stabilit la etapa de inițiere a procesului de acreditare poate fi modificat în funcție de timpul efectiv utilizat care se coordonează cu organismul de evaluare a conformității.

(4) Mijloacele financiare, cu excepția celor de la bugetul de stat, neutilizate de Centrul Național de Acreditare în exercițiul financiar curent se transferă cu aceeași destinație la bugetul anului următor.

(5) Structura și statele de personal ale Centrului Național de Acreditare, formele și modul de remunerare a angajaților se stabilesc de către directorul Centrului în limitele bugetului aprobat.

[Art.9 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 10. Consiliul de acreditare

(1) Pentru a se asigura imparțialitatea, dezvoltarea și respectarea principiilor și a politicilor de funcționare, precum și participarea eficientă și echilibrată a tuturor părților interesate direct sau indirect în activitatea Centrului Național de Acreditare, se instituie în cadrul lui un consiliu de acreditare, care este un organ consultativ activînd pe baze obștești și deciziile acestuia au caracter de recomandare.

(2) Consiliul de acreditare se constituie din 11 membri. Organizarea și funcționarea Consiliului de acreditare, precum și modul de alegere/numire a membrilor se stabilesc în regulamentul Consiliului, elaborat și aprobat de Centrul Național de Acreditare, cu avizul părților interesate.

(3) Componența Consiliului de acreditare se aprobă de către Centrul Național de Acreditare în baza propunerilor făcute de reprezentanții părților interesate, și anume:

a) organismelor de evaluare a conformității acreditate;

- b) beneficiarilor activităților de evaluare a conformității;
- c) consumatorilor;
- d) autorităților cu funcții de reglementare interesate în dezvoltarea acreditării și a evaluării conformității.

(4) Consiliul de acreditare are următoarele atribuții:

- a) examinează și înaintează propuneri referitoare la politicile și regulile de acreditare;
- b) examinează și înaintează propuneri referitoare la devizul anual de venituri și cheltuieli;
- c) examinează și înaintează propuneri referitoare la darea de seamă contabilă și contul veniturilor și al pierderilor și, după caz, poate solicita audit financiar;
- d) monitorizează și asigură imparțialitatea și obiectivitatea în procesul de acreditare;

[Lit.e) alin.(4) art.10 abrogată prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

- f) examinează și înaintează propuneri referitoare la regulamentul Comisiei de apel;
- g) examinează și înaintează propuneri referitoare la regulamentul comitetelor tehnice;
- h) recomandă organizațiile internaționale de specialitate cu care trebuie să colaboreze Centrul Național de Acreditare;
- i) promovează acreditarea și informează societatea referitor la acreditare;
- j) examinează și înaintează propuneri referitoare la Lista standardelor de referință și a documentelor organizațiilor europene și internaționale de specialitate, care stabilesc criteriile generale și reguli în domeniul acreditării și al evaluării conformității.

(5) La luarea deciziilor în Consiliul de acreditare, părțile interesate sînt reprezentate în măsură egală, prin vot echitabil.

[Art.10 modificat prin [Legea nr.122 din 30.06.2017](#), în vigoare 21.07.2017]

[Art.10 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 11. Procedura de apel

(1) Pentru examinarea oricărei decizii nefavorabile privind acordarea acreditării luată de Centrul Național de Acreditare, solicitantul acreditării poate depune cerere de apel.

(2) Apelul se examinează de către o comisie de apel, instituită ad-hoc prin ordinul directorului Centrului Național de Acreditare. Apelul se examinează conform procedurii de examinare a apelurilor, elaborată în baza cerințelor standardului de referință.

(2¹) Regulamentul Comisiei de apel se elaborează și se aprobă de Centrul Național de Acreditare.

(3) Centrul Național de Acreditare, în conformitate cu standardul de referință:

- a) stabilește procedura de examinare a apelurilor primite din partea organismelor de evaluare a conformității;
- b) decide asupra validității apelului;
- c) comunică decizia finală organismului de evaluare a conformității care a depus cerere de apel;
- d) păstrează înregistrările tuturor apelurilor și deciziilor finale.

(4) Decizia Centrului Național de Acreditare privind restrîngerea, suspendarea, retragerea sau neacordarea acreditării, precum și absența unei astfel de decizii, pot fi contestate de organismele de evaluare a conformității în instanța competentă conform legislației aplicabile, dacă nu au fost soluționate în prealabil de Centrul Național de Acreditare conform procedurii sale.

[Art.11 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 12. Procesul de acreditare

(1) Criteriile de acreditare a organismelor de evaluare a conformității sînt stabilite în standardele de referință și în documentele organizațiilor europene și internaționale de specialitate, adoptate la nivel național, aplicabile organismului național de acreditare și organismelor de evaluare a conformității.

(2) În baza îndeplinirii criteriilor de acreditare, indiferent de faptul că acreditarea este utilizată cu titlu obligatoriu sau voluntar, pot fi acreditate organismele de evaluare a conformității care efectuează

activități de evaluare a conformității, inclusiv de certificare, de inspecție, de etalonare și de încercare.

(3) Evaluarea competenței unui organism de evaluare a conformității implică evaluarea competenței tuturor activităților desfășurate de acest organism, inclusiv a competenței personalului, a validității metodologiei de evaluare a conformității și a validității rezultatelor evaluării conformității, conform standardelor de referință și cerințelor din documentele organizațiilor europene și ale organizațiilor internaționale de specialitate.

(4) Decizia de acreditare se adoptă în cazul în care organismul de evaluare a conformității solicitant este conform criteriilor de acreditare. Decizia de acreditare se adoptă de Centrul Național de Acreditare. În baza deciziei de acreditare, solicitantului i se eliberează certificat de acreditare pe un termen prevăzut în standardul de referință, cu înscrierea lui în Registrul organismelor de evaluare a conformității acreditate. Domeniul de acreditare aprobat de Centrul Național de Acreditare este parte integrantă a certificatului de acreditare.

(5) Pentru acreditarea laboratoarelor de încercări, o etapă intermediară poate fi atestarea competenței tehnice conform cerințelor stabilite la nivel național.

(6) În cazul în care se constată că solicitantul acreditării nu a înlăturat în termenele stabilite neconformitățile depistate în procesul de evaluare la fața locului, Centrul Național de Acreditare ia o decizie privind neacordarea acreditării.

(7) Centrul Național de Acreditare supraveghează organismele de evaluare a conformității pentru care a emis certificat de acreditare. Supravegherea se efectuează pentru monitorizarea îndeplinirii continue a cerințelor de acreditare de către organismele de evaluare a conformității acreditate.

(8) Confirmarea valabilității acreditării se aprobă prin decizie de menținere a acreditării, emisă de Centrul Național de Acreditare, luându-se în considerare rezultatele pozitive ale evaluărilor de supraveghere.

(9) Extinderea domeniului de acreditare se efectuează la cererea organismului de evaluare a conformității.

(10) Restrângerea domeniului de acreditare se efectuează la cererea organismului de evaluare a conformității sau în urma evaluării de supraveghere, ca să se excludă acele părți pentru care organismul de evaluare a conformității nu îndeplinește în mod repetat criteriile de acreditare.

(11) La solicitarea organismului de evaluare a conformității, poate fi efectuată reînnoirea acreditării prin reevaluarea lui privind conformitatea cu criteriile de acreditare. Reevaluarea organismului de evaluare a conformității este similară unei evaluări inițiale, cu deosebirea că experiența acumulată în timpul evaluărilor anterioare este luată în considerare.

(12) În cazul în care se constată că un organism de evaluare a conformității care a primit certificat de acreditare nu mai este competent să realizeze o activitate specifică de evaluare a conformității și nu se conformează criteriilor de acreditare stabilite în standardul de referință aplicabil, Centrul Național de Acreditare întreprinde toate măsurile adecvate pentru restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare al acestuia.

(13) Centrul Național de Acreditare asigură independența, obiectivitatea și imparțialitatea în luarea deciziilor, este responsabil pentru deciziile sale de acordare, refuz de acordare, de menținere, de extindere, de restrângere, de suspendare și de retragere a acreditării.

[Art. 12 modificat prin [Legea nr.168 din 26.07.2018](#), în vigoare 24.02.2019]

[Art. 12 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Capitolul III

MARCA NAȚIONALĂ DE ACREDITARE

Articolul 13. Marca națională de acreditare și referirile la acreditare

(1) Marca națională de acreditare este un simbol oficial înregistrat, protejat legal, care reprezintă proprietatea exclusivă a Centrului Național de Acreditare.

(2) Marca națională de acreditare este o reprezentare grafică însoțită de simbolurile statului, cum ar fi drapelul de stat și denumirea oficială a statului, conform descrierii din anexa nr.2, care este parte integrantă din prezenta lege.

(3) Marca națională de acreditare, însoțită de mențiunile despre activitatea la care se referă acreditarea, reprezintă simbolul de acreditare.

(4) Centrul Național de Acreditare transferă organismelor de evaluare a conformității dreptul de utilizare a simbolului de acreditare, conform prevederilor standardului de referință aplicabil.

(5) Modul de utilizare a mărcii naționale de acreditare este stabilit de Centrul Național de Acreditare, în conformitate cu cerințele Cooperării Europene pentru Acreditare.

(6) Organismele de evaluare a conformității acreditate sînt responsabile de utilizarea simbolului de acreditare și de referirile la acreditare pe care le fac.

(7) Organismele de evaluare a conformității acreditate sînt obligate să utilizeze pe documentele emise simbolul de acreditare pentru serviciile prestate conform domeniului de acreditare.

Capitolul IV

COLABORAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 14. Colaborarea internațională

(1) Centrul Național de Acreditare reprezintă interesele Republicii Moldova în cadrul organismelor internaționale și regionale (europene și interstatale) de acreditare, trebuie să coopereze cu ele și să participe la activitățile lor, să semneze acorduri de recunoaștere reciprocă.

(2) Centrul Național de Acreditare se supune evaluării la nivel de omologi pe baza unor criterii și proceduri de evaluare clare și transparente stabilite de organismele europene și de cele internaționale de acreditare (EA, IAF, ILAC). Prin evaluare la nivel de omologi, se determină dacă Centrul respectă cerințele și standardele armonizate relevante.

(2¹) Centrul Național de Acreditare poate acredita un organism de evaluare a conformității străin în următoarele cazuri:

a) cînd statul în care este stabilit organismul de evaluare a conformității a decis să nu instituie un organism național de acreditare și nu a recurs la organismul național de acreditare al altui stat;

b) cînd organismul național de acreditare din statul străin în care este stabilit organismul de evaluare a conformității nu efectuează acreditarea în legătură cu activitățile de evaluare a conformității pentru care este solicitată acreditarea;

c) cînd organismul național de acreditare din statul străin în care este stabilit organismul de evaluare a conformității nu a susținut cu succes evaluarea la nivel de omologi pentru activitățile de evaluare a conformității pentru care se solicită acreditarea.

(3) În cazul în care primește o cerere de acreditare din partea unui organism de evaluare a conformității străin, Centrul Național de Acreditare trebuie să informeze organismul național de acreditare din țara în care este stabilit organismul de evaluare a conformității solicitant că cererea este înregistrată. În asemenea cazuri, organismul național de acreditare al statului în care este stabilit organismul de evaluare a conformității solicitant poate participa în calitate de observator la procesul de acreditare.

(4) Centrul Național de Acreditare poate solicita unui organism național de acreditare străin să efectueze o parte din activitățile de evaluare în scop de acreditare a organismului de evaluare a conformității. În acest caz, certificatul de acreditare se eliberează de Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova.

(5) Organismul de evaluare a conformității poate să solicite acreditare unui organism național de acreditare străin în cazul în care Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova nu efectuează acreditarea activităților de evaluare a conformității în domeniul solicitat. În acest caz, Centrul participă în calitate de observator la procesul de acreditare a organismului de evaluare a conformității din Republica Moldova.

(6) La cererea unui organism național de acreditare străin, Centrul Național de Acreditare poate efectua o parte a activităților de acreditare ale organismului de evaluare a conformității solicitant.

[Art.14 completat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Capitolul IV¹

RECUNOAȘTEREA ÎN VEDEREA NOTIFICĂRII

Articolul 14¹. Dispozițiile generale privind recunoașterea organismelor de evaluare a conformității în vederea notificării

(1) Recunoașterea în vederea notificării este procedura în urma căreia se atestă dreptul organismelor de evaluare a conformității de a efectua proceduri de evaluare a conformității în domeniul reglementat.

(2) Pot fi recunoscute organismele de evaluare a conformității care realizează activități de evaluare a conformității prevăzute de reglementările tehnice.

(3) În situația în care legislația comunitară de armonizare impune ca evaluarea conformității să fie realizată de organismele de evaluare a conformității notificate Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene, autoritățile cu funcții de reglementare sînt responsabile de îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea, recunoașterea și, după caz, notificarea organismelor de evaluare a conformității, precum și de monitorizarea organismelor recunoscute și, după caz, notificate. În acest caz, autoritățile cu funcții de reglementare dobîndesc calitatea de autorități de notificare de la data intrării în vigoare a Acordului privind ECA pentru domeniul reglementat în care organismele respective au fost recunoscute. În situația în care un astfel de acord nu este încheiat, autoritățile cu funcții de reglementare notifică organismele recunoscute de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

(4) Autoritatea cu funcții de reglementare recunoaște și, ulterior, notifică organismele de evaluare a conformității care sînt acreditate în condițiile prezentei legi, precum și corespund cerințelor stabilite de reglementările tehnice.

(5) Organismele de evaluare a conformității se recunosc pentru fiecare reglementare tehnică care transpune legislația comunitară de armonizare ce prevede notificarea organismelor de evaluare a conformității.

(6) Autoritatea cu funcții de reglementare recunoaște, prin ordine ale conducătorului acesteia, organismele de evaluare a conformității și, ulterior, notifică aceste organisme. Ordinele se actualizează ori de cîte ori este necesar.

(7) Ordinele emise pentru recunoașterea în vederea notificării trebuie să conțină, în principal, următoarele:

a) referințe la reglementarea tehnică care transpune legislația comunitară de armonizare și în baza căreia organismele de evaluare a conformității ce fac obiectul recunoașterii urmează să efectueze activități de evaluare a conformității;

b) informații privind denumirea completă, adresa sediului și datele de contact pentru fiecare organism ce se recunoaște;

c) sarcinile specifice evaluării conformității pe care fiecare organism recunoscut are dreptul să le efectueze pentru aplicarea legislației comunitare de armonizare și a reglementării tehnice care transpune această legislație, inclusiv produsele ori grupele de produse a căror evaluare poate fi realizată de către acesta în calitate de organism recunoscut și, ulterior, notificat.

(8) Certificatele de acreditare emise de organismele naționale de acreditare semnate ale Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare, care au susținut cu succes evaluările la nivel de omologi, sînt recunoscute și acceptate de către autoritățile cu funcții de reglementare.

(9) După data intrării în vigoare a Acordului privind ECA, în cazul în care activitățile de evaluare a conformității prevăzute de reglementările tehnice care transpun legislația comunitară de armonizare nu sînt cuprinse în domeniile de competență pentru care Centrul Național de Acreditare a susținut cu succes evaluarea la nivel de omologi, autoritatea cu funcții de reglementare acceptă certificatele de acreditare emise de organismele de acreditare care au susținut cu succes evaluarea la nivel de omologi pentru activitățile de evaluare a conformității respective.

(10) Centrul Național de Acreditare dezvoltă scheme de acreditare în domeniul reglementat în comun cu autoritatea cu funcții de reglementare respectivă. În acest scop, Centrul Național de Acreditare identifică activitățile de evaluare a conformității pentru care este competent să realizeze acreditarea,

făcînd referire la reglementările tehnice care transpun legislația comunitară de armonizare.

(11) Centrul Național de Acreditare informează autoritatea cu funcții de reglementare despre decizia de acordare, extindere, suspendare, restrîngere, retragere a acreditării în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

(12) Organismul de evaluare a conformității recunoscut transmite autorității cu funcții de reglementare, în fiecare an, pînă la data de 1 februarie, un raport scris referitor la activitatea sa în anul calendaristic anterior. Raportul anual conține informații privind:

- a) activitățile de evaluare a conformității, realizate în limita domeniului în care a fost recunoscut;
- b) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor de conformitate, însoțite de motivare;
- c) apelurile și reclamațiile primite, inclusiv informațiile privind modul de soluționare a acestora;
- d) dificultățile întâmpinate în realizarea activităților, măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;
- e) activitățile subcontractate, subcontractanții, măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea acestor activități;
- f) solicitările din partea autorităților de supraveghere a pieței referitoare la desfășurarea activităților de evaluare a conformității;
- g) participarea la informare sau informarea personalului de evaluare privind activitățile de standardizare din domeniul în care a fost recunoscut.

(13) Autoritatea cu funcții de reglementare, la solicitarea Comisiei Europene, prezintă acesteia toate informațiile referitoare la procesul ce a stat la baza deciziei de notificare sau la menținerea competenței organismului de evaluare a conformității în cauză.

(14) Recunoașterea și extinderea recunoașterii organismelor de evaluare a conformității în domeniul reglementat se realizează gratuit.

[Art. 14¹ introdus prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 14². Atribuțiile autorităților cu funcții de reglementare

În domeniul de recunoaștere în vederea notificării, autoritățile cu funcții de reglementare au următoarele atribuții:

- a) stabilesc, în reglementările tehnice, criteriile de recunoaștere în vederea notificării pentru organismele de evaluare a conformității în limitele prevederilor art.16;
- b) recunosc organismele de evaluare a conformității acreditate pentru activitățile din domeniul reglementat în limitele prevederilor prezentei legi;
- c) asigură obiectivitatea și imparțialitatea în luarea deciziilor cu privire la recunoașterea organismelor de evaluare a conformității;
- d) asigură luarea deciziei cu privire la recunoașterea organismului de evaluare a conformității de către altă persoană decît cea care a participat la evaluarea acestuia;
- e) garantează confidențialitatea informațiilor obținute, cu excepția informațiilor care afectează securitatea națională, protecția vieții și sănătății oamenilor și protecția mediului; furnizează informații despre organismul de evaluare a conformității în cazul în care legislația prevede aceasta;
- f) dispune de personal pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor lor în scop de recunoaștere;
- g) participă la procesul de acreditare în calitate de observatori și supraveghează, în comun cu Centrul Național de Acreditare, activitatea organismelor de evaluare a conformității care au fost acreditate și recunoscute.

[Art. 14² introdus prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 14³. Recunoașterea și extinderea recunoașterii organismelor de evaluare a conformității

(1) În scopul recunoașterii pentru activitate în domeniul reglementat, organismul de evaluare a conformității adresează Centrului Național de Acreditare, concomitent cu cererea de acreditare, o solicitare de recunoaștere sau de extindere a recunoașterii.

(2) Centrul Național de Acreditare, în termen de 5 zile lucrătoare de la acordarea acreditării,

transmite autorității cu funcții de reglementare originalul solicitării de recunoaștere sau de extindere a recunoașterii, însoțit de copiile de pe documentele din dosar.

(3) Dosarul include:

a) raportul de evaluare în vederea recunoașterii sau extinderii recunoașterii, întocmit de către Centrul Național de Acreditare după acordarea acreditării sau extinderea acreditării;

b) decizia de acreditare sau de extindere a acreditării, adoptată de către Centrul Național de Acreditare;

c) certificatul de acreditare, care atestă că organismul de evaluare a conformității satisface cerințele prevăzute de reglementarea tehnică ce transpune legislația comunitară de armonizare, inclusiv anexa/anexele acestuia, eliberate de către Centrul Național de Acreditare;

d) lista personalului organismului de evaluare a conformității;

e) lista echipamentelor organismului de evaluare a conformității, după caz;

f) lista activităților subcontractate, după caz.

(4) Copiile de pe documente vor fi numerotate și vor fi semnate de către conducătorul Centrului Național de Acreditare.

(5) Dacă dosarul expediat autorității cu funcții de reglementare este întocmit cu abatere de la prevederile alin.(3), aceasta comunică, în scris, Centrului Național de Acreditare despre recepționarea informației incomplete, indicând data la care dosarul a fost recepționat.

(6) Documentele prezentate în vederea recunoașterii sau extinderii recunoașterii sînt supuse examinării de către autoritatea cu funcții de reglementare, care creează comisia de recomandare a recunoașterii. Regulamentul și componența comisiei se aprobă de către autoritatea cu funcții de reglementare.

(7) Examinarea documentelor prezentate în vederea recunoașterii sau extinderii recunoașterii și luarea deciziei se efectuează în termen de pînă la 15 zile lucrătoare de la data recepționării dosarului privind recunoașterea sau extinderea recunoașterii.

(8) După examinarea documentelor prezentate, autoritatea cu funcții de reglementare emite ordinul de acordare sau, după caz, de extindere a recunoașterii.

(9) În cazul în care, în termenul stabilit la alin.(7) al prezentului articol, nu a fost emis un ordin de acordare sau, după caz, de extindere a recunoașterii și nu a fost exprimat refuz de acordare sau de extindere a recunoașterii, se aplică principiul aprobării tacite conform [Legii nr.235-XVI din 20 iulie 2006](#) cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(10) Recunoașterea sau extinderea recunoașterii se acordă pe termenul de valabilitate a certificatului de acreditare.

(11) Autoritatea cu funcții de reglementare informează Centrul Național de Acreditare despre decizia de acordare sau de extindere a recunoașterii organismului de evaluare a conformității ori despre refuzul de acordare sau de extindere a recunoașterii, cu motivarea refuzului, în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei respective.

(12) Informația despre organismele de evaluare a conformității recunoscute se include de către Centrul Național de Acreditare în Registrul organismelor de evaluare a conformității recunoscute, care este gestionat de Centrul Național de Acreditare și care poate fi accesat pe pagina web oficială a acestuia.

(13) Lista organismelor de evaluare a conformității recunoscute, cu sarcinile specifice pentru care acestea au fost recunoscute, este gestionată de către Centrul Național de Acreditare și se publică pe pagina web oficială a Centrului Național de Acreditare.

[Art. 14³ modificat prin [Legea nr.122 din 30.06.2017](#), în vigoare 21.07.2017]

[Art. 14³ introdus prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 14⁴. Suspendarea, restrîngerea sau retragerea recunoașterii organismelor de evaluare a conformității

(1) În vederea suspendării, restrîngerii sau retragerii recunoașterii, Centrul Național de Acreditare prezintă autorității cu funcții de reglementare copiile de pe următoarele documente:

a) raportul de evaluare în vederea suspendării, restrîngerii sau retragerii recunoașterii, întocmit de Centrul Național de Acreditare în urma supravegherii sau efectuării evaluării neplanificate a organismului de evaluare a conformității recunoscut;

b) decizia de suspendare, restrîngere sau de retragere a acreditării, adoptată de către Centrul Național de Acreditare.

(2) Copiile de pe documente vor fi numerotate și vor fi semnate de către conducătorul Centrului Național de Acreditare.

(3) Centrul Național de Acreditare prezintă documentele conform alin.(1) în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea deciziei de suspendare, restrîngere sau retragere a acreditării.

(4) Autoritatea cu funcții de reglementare suspendă recunoașterea în următoarele cazuri:

a) la solicitarea organismului de evaluare a conformității recunoscut;

b) dacă organismului de evaluare a conformității recunoscut i s-a suspendat acreditarea conform deciziei de suspendare a acreditării, adoptată și prezentată de către Centrul Național de Acreditare;

c) dacă, prin decizie a autorității cu funcții de reglementare, s-a constatat utilizarea abuzivă a statutului de organism de evaluare a conformității recunoscut (inclusiv în legătură cu referirile incorecte la sistemul de certificare, la certificate sau mărci, precum și cu cele din publicitate, cataloage etc.);

d) dacă în privința organismului de evaluare a conformității a fost emisă încheierea instanței de insolabilitate privind intrarea în faliment conform [Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012](#) sau dacă a fost deschisă procedura de lichidare conform Codului civil, în ambele cazuri în temeiul extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice.

(5) Autoritatea cu funcții de reglementare restrînge recunoașterea în următoarele cazuri:

a) la solicitarea organismului de evaluare a conformității recunoscut;

b) dacă organismul de evaluare a conformității recunoscut nu a demonstrat competență pentru o parte din domeniul acreditat, conform deciziei de restrîngere a acreditării, adoptată și prezentată de către Centrul Național de Acreditare.

(6) Autoritatea cu funcții de reglementare retrage recunoașterea în următoarele cazuri:

a) la solicitarea organismului de evaluare a conformității recunoscut;

b) dacă organismului de evaluare a conformității recunoscut i s-a retras acreditarea conform deciziei de retragere a acreditării, adoptată și prezentată de către Centrul Național de Acreditare;

c) dacă activitatea organismului de evaluare a conformității recunoscut a încetat ca urmare a radierii acestuia din Registrul de stat al persoanelor juridice.

(7) Autoritatea cu funcții de reglementare suspendă, restrînge sau retrage recunoașterea organismului de evaluare a conformității prin emiterea ordinului respectiv.

(8) În cazul prevăzut la alin.(4) lit.c) din prezentul articol, autoritatea cu funcții de reglementare suspendă recunoașterea în conformitate cu art.17 din [Legea nr.235-XVI din 20 iulie 2006](#) cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(9) În cazul închiderii neconformităților depistate care au determinat suspendarea recunoașterii, suspendarea acesteia poate fi ridicată prin ordinul autorității cu funcții de reglementare, emis după prezentarea dovezilor privind închiderea neconformității, sau, în situația prevăzută la alin.(4) lit.c), după adoptarea hotărîrii corespunzătoare de către instanța de judecată.

(10) Suspendarea sau retragerea recunoașterii are drept consecință încetarea activităților de evaluare a conformității din domeniul respectiv. Documentele emise după suspendarea sau retragerea recunoașterii sînt considerate nule. Organismul de evaluare a conformității poartă răspundere, în conformitate cu [Codul contravențional](#), pentru documentele emise după suspendarea sau retragerea recunoașterii.

(11) Suspendarea, restrîngerea sau retragerea recunoașterii unui organism de evaluare a conformității nu afectează rapoartele de încercări sau certificatele de conformitate emise de către acesta anterior datei la care s-a adoptat decizia privind suspendarea, restrîngerea sau retragerea recunoașterii.

(12) În situația în care organismul de evaluare a conformității recunoscut și-a încetat activitatea, acesta va asigura predarea către un alt organism recunoscut din domeniu a documentelor și a înregistrărilor privind evaluările realizate ori în curs de realizare din perioada în care a fost recunoscut,

informînd autoritatea cu funcții de reglementare în legătură cu aceasta, sau le va pune la dispoziția autorității cu funcții de reglementare și a autorității de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

(13) Autoritatea cu funcții de reglementare informează Centrul Național de Acreditare privind decizia de suspendare, ridicare a suspendării, restrîngere sau retragere a recunoașterii organismului de evaluare a conformității în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

[Art. 14⁴ introdus prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Capitolul V

ACTIVITATEA DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 15. Dispoziții generale privind evaluarea conformității

(1) Evaluarea conformității poate fi cu titlu obligatoriu sau voluntar.

(2) Evaluarea conformității în domeniul reglementat se realizează numai de organisme de evaluare a conformității acreditate.

(3) Evaluarea conformității produselor cu cerințele esențiale se realizează prin aplicarea, la alegerea producătorului, a uneia dintre procedurile de evaluare a conformității prevăzute de reglementarea tehnică aplicabilă.

[Art. 15 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 16. Cerințe față de organisme de evaluare a conformității acreditate

(1) Organismele de evaluare a conformității acreditate au următoarele obligații:

a) să se conformeze cerințelor din standardele de referință și din documentele europene și internaționale privind funcționarea organismelor de evaluare a conformității și cerințelor stabilite de Centrul Național de Acreditare privind domeniile pentru care este acordată acreditarea. În cazul organismelor de evaluare a conformității recunoscute și, după caz, notificate pentru domeniile reglementate, prevăzute la anexa nr.3, care este parte integrantă din prezenta lege, să respecte cerințele aplicabile organismelor notificate, stabilite de legislația comunitară de armonizare și de reglementările tehnice care transpun această legislație;

b) să nu acționeze ca proiectant, producător, furnizor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau ca operator de întreținere a produselor pe care le evaluează și nici ca reprezentant autorizat al oricăreia dintre aceste părți;

c) să asigure confidențialitatea, obiectivitatea și imparțialitatea activităților de evaluare a conformității;

d) să îndeplinească toate sarcinile de evaluare a conformității pentru care solicită acreditare și să posede mijloacele necesare pentru a îndeplini în modul corespunzător sarcinile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității, inclusiv să-și asigure acces la toate echipamentele sau facilitățile necesare;

e) să-și asigure imparțialitatea prin participarea tuturor părților interesate la dezvoltarea politicilor și a principiilor de funcționare a organismelor de evaluare a conformității;

f) să desfășoare activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică necesară în domeniul respectiv și să fie libere de orice presiune și stimulent, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența rezultatele activității;

f¹) în cazul organismelor de certificare și de inspecție, să utilizeze rezultatele încercărilor, emise de laboratoarele de încercări acreditate, atunci cînd subcontractează laboratoarele;

g) să păstreze secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în procesul îndeplinirii sarcinilor, să protejeze drepturile de autor;

h) să informeze părțile interesate, inclusiv alte organisme de evaluare a conformității acreditate, despre măsurile preconizate în legătură cu produsele neconforme (depistate în procesul evaluării) care prezintă riscuri pentru sănătatea și siguranța persoanelor sau despre alte aspecte ale protecției interesului public;

i) să încheie contracte de asigurare cu companiile de asigurare recunoscute legal pe teritoriul Republicii Moldova și să dețină polițe de asigurare pentru a repara prejudiciul care poate fi cauzat

terțelor părți prin activitatea lor și față de care poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare cu privire la asigurări.

(2) Organismul de evaluare a conformității acreditat are dreptul:

a) de a avea acces la informațiile disponibile în mod public, legate de activitatea de acreditare în domeniul pentru care a solicitat sau a primit acreditare;

b) de a negocia, în limitele prevăzute de procedurile Centrului Național de Acreditare, date exacte despre desfășurarea diferitelor faze ale procesului de evaluare;

c) de a refuza componența echipei de evaluare numai pe motive bine întemeiate, prezentate în scris conducerii Centrului Național de Acreditare. În această situație, organismul de evaluare a conformității își asumă riscul întârzierii procesului de acreditare față de graficul stabilit, iar Centrul își rezervă dreptul de a utiliza, după caz, și evaluatori de la organisme de acreditare străine, cu recalcularea costurilor acreditării, costuri care îi vor fi comunicate suplimentar organismului de evaluare a conformității;

d) de a solicita membrilor echipei de evaluare declarații de păstrare a confidențialității și de respectare a dreptului său de proprietate industrială și de proprietate intelectuală, precum și a unui astfel de drept al clienților săi;

e) de a renunța la acreditare, notificând Centrului cu cel puțin 45 de zile înainte;

e¹) de a solicita acreditarea de la organismul național de acreditare semnată al Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare dacă Centrul Național de Acreditare nu are competența de a oferi serviciile de acreditare solicitate în domeniul reglementat conform anexei nr.3;

f) de a face referire la statutul său de acreditare numai pe perioada de valabilitate a certificatului de acreditare și numai pentru activitățile acreditate;

g) de a face apel la orice decizie nefavorabilă;

h) de a solicita producătorului, în cadrul evaluării conformității, asigurarea accesului la locul de producere și la documentele sistemului calității, precum și de a efectua vizite de evaluare planificate și inopinate dacă sînt necesare.

(3) Organismul de evaluare a conformității realizează procedura de evaluare a conformității în mod proporțional, luînd în considerare dimensiunea întreprinderii, domeniul de activitate și structura acesteia, gradul de complexitate a tehnologiei de producție, precum și caracterul de serie sau de masă al procesului de producție. În același timp, organismul de evaluare a conformității respectă gradul de precizie și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea produsului cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile produsului.

(4) În cazul în care organismul de evaluare a conformității constată că cerințele prevăzute de reglementările tehnice aplicabile produsului, de standardele europene armonizate adoptate ca standarde moldovenești sau de specificațiile tehnice corespunzătoare nu sînt îndeplinite de către producător, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și nu emite certificatul de conformitate.

(5) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, ulterior eliberării certificatului, organismul de evaluare a conformității constată că un produs nu mai este conform cerințelor aplicabile, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și, după caz, suspendă sau retrage certificatul.

(6) În cazul în care nu sînt luate măsuri corective sau acestea nu au efectul necesar, organismul de evaluare a conformității restricționează, suspendă sau retrage certificatul emis de acesta.

(7) Organismul de evaluare a conformității recunoscut informează autoritatea cu funcții de reglementare despre:

a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor;

b) circumstanțele care afectează scopul și condițiile recunoașterii de către autoritățile cu funcții de reglementare;

c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;

d) activitățile de evaluare a conformității, realizate în limita domeniului recunoașterii în vederea notificării, și despre orice alte activități realizate, inclusiv transfrontaliere și subcontractare.

(8) Organismul de evaluare a conformității cooperează cu alte organisme de evaluare a conformității care îndeplinesc activități similare de evaluare a conformității și care acoperă aceleași produse, oferind informații relevante privitor la rezultatele negative ale evaluărilor de conformitate și, la cerere, privitor la rezultatele pozitive ale evaluărilor de conformitate.

(9) Organismele de evaluare a conformității participă la informare sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat în legătură cu activitățile de standardizare relevante domeniului său de activitate.

[Art.16 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 17. Evaluarea conformității cu titlu voluntar

(1) Evaluarea conformității cu titlu voluntar se realizează prin certificare, inspecție, încercare sau combinațiile lor și nu se impune prin reglementări tehnice.

(2) Certificarea voluntară a conformității se realizează în bază de contract.

[Art.17 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 18. Evaluarea conformității cu titlu obligatoriu

(1) Evaluarea conformității cu titlu obligatoriu se realizează pentru produsele din domeniile prevăzute la anexa nr.3, precum și pentru produsele neincluse în domeniile din această anexă, pentru care există cerințe prevăzute în reglementările tehnice respective.

(2) La produsele din anexa nr.3 se aplică următoarele proceduri de evaluare a conformității, care prevăd, pentru fiecare categorie de produse, unul sau o combinație adecvată a următoarelor module, descrise și aprobate prin hotărâre de Guvern:

a) modulul A – controlul intern al producției;

b) modulul A1 – controlul intern al producției și încercarea supravegheată a produsului;

c) modulul A2 – controlul intern al producției și verificări ale produsului supravegheate la intervale aleatorii;

d) modulul B – examinarea CE de tip;

e) modulul C – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției;

f) modulul C1 – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției și încercarea supravegheată a produsului;

g) modulul C2 – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției și verificări ale produsului supravegheate la intervale aleatorii;

h) modulul D – conformitatea cu tipul, bazată pe asigurarea calității procesului de producție;

i) modulul D1 – asigurarea calității procesului de producție;

j) modulul E – conformitatea cu tipul, bazată pe asigurarea calității produsului;

k) modulul E1 – asigurarea calității la inspecția și încercarea produsului finit;

l) modulul F – conformitatea cu tipul, bazată pe verificarea produsului;

m) modulul F1 – conformitatea bazată pe verificarea produsului;

n) modulul G – conformitatea bazată pe verificarea unității de produs;

o) modulul H – conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității;

p) modulul H1 – conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității plus examinarea proiectului.

(3) În situația în care procedurile prevăzute la alin.(2) nu pot fi aplicate unei categorii de produse, evaluarea conformității acestora se realizează conform prevederilor reglementării tehnice aplicabile.

(4) Produsele din domeniile necuprinse în anexa nr.3, reglementate prin reglementări tehnice aplicabile, se supun evaluării conformității prin:

a) certificare;

b) inspecție;

c) încercare.

(5) Procedurile privind evaluarea conformității menționate la alin.(2) și alin.(4) depind de gradul de

complexitate al produsului, de riscul estimat la utilizarea lui și se stabilesc de autoritatea cu funcții de reglementare prin reglementările tehnice respective.

(6) În cazul în care un produs cade sub incidența mai multor reglementări tehnice, autoritatea cu funcții de reglementare asigură coerența procedurilor de evaluare a conformității aplicabile.

(7) În cazul în care reglementarea tehnică impune efectuarea evaluării conformității a unui anumit produs cu implicarea obligatorie a terței părți, producătorul poate alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului.

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.168 din 26.07.2018](#), în vigoare 24.02.2019]

[Art. 18 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 19. Declarația de conformitate

(1) Scopul declarației este să confere încredere în conformitatea obiectului identificat cu cerințele specificate la care se referă declarația de conformitate și să specifice în mod clar responsabilul pentru această conformitate și declarație. O declarație de conformitate este o formă de atestare a conformității pentru a se respecta cererile pieței și ale autorităților cu funcții de reglementare, pentru a se conferi încredere în produsul introdus pe piață.

(2) Declarația de conformitate se emite de către producător sau reprezentantul lui autorizat dacă sarcina respectivă este prevăzută în mandatul primit de la producător. Prin redactarea declarației de conformitate, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului.

(2¹) În cazul în care legislația comunitară de armonizare impune producătorului să declare că s-a demonstrat îndeplinirea cerințelor referitoare la un produs, cerințele aplicabile sînt cele prevăzute de reglementările tehnice care transpun legislația comunitară respectivă.

(3) Emitentul unei declarații de conformitate (persoană fizică sau juridică) este responsabil de conformitatea obiectului acesteia cu cerințele esențiale aplicabile conform reglementărilor tehnice care transpun legislația comunitară de armonizare.

(4) Declarația de conformitate se bazează pe rezultatele evaluării conformității.

(5) O declarație de conformitate poate să se refere atît la un produs concret, cît și la un grup de produse similare, pentru care sînt stabilite cerințe analoge care trebuie atestate. În acest caz, emitentul declarației trebuie să asigure că fiecare produs individual al grupului este conform cerințelor esențiale aplicabile.

(6) Declarația de conformitate va cuprinde suficientă informație pentru a identifica emitentul său, produsul la care se referă, cerințele prin care se declară conformitatea și persoana care o semnează pentru și în numele emitentului și va conține cel puțin următoarele:

- a) identificarea sa unică;
- b) numele și adresa de contact ale emitentului;
- c) identificarea obiectului;
- d) declararea conformității și asumarea responsabilității pentru conformitatea produsului;
- e) lista completă și clară a standardelor sau a altor cerințe specificate;
- f) data și locul emiterii;
- g) denumirea și numărul organismului de evaluare a conformității recunoscut/notificat, în cazul în care este implicat în evaluarea conformității, precum și numărul certificatului emis de acesta și descrierea intervenției acestuia;
- h) identificarea elementelor specificate în modulele relevante.

(7) Emitentul declarației de conformitate trebuie să aibă proceduri implementate pentru a se asigura de conformitatea continuă a obiectului acesteia, așa cum a fost livrat sau acceptat, cu cerințele menționate în declarația de conformitate, precum și pentru a reevalua valabilitatea ei, în cazul în care apar:

- a) modificări care afectează în mod semnificativ proiectul sau specificația obiectului declarației;
- b) modificări în actele normative care stabilesc cerințe esențiale față de care se declară conformitatea obiectului declarației;
- c) informații relevante care indică faptul că obiectul declarației ar putea să nu mai fie conform

cerințelor esențiale aplicabile.

(8) Emitentul declarației de conformitate trebuie să facă accesibilă documentația tehnică pentru autoritățile de reglementare relevante și pentru autoritățile de supraveghere a pieței.

(9) Documentația tehnică ce susține o declarație de conformitate trebuie să fie elaborată, acumulată, actualizată permanent și păstrată pentru a se permite trasabilitatea de la declarația de conformitate, dată de emitent, și, după cum este prevăzut în reglementarea tehnică aplicabilă, trebuie să includă următoarele, fără a se limita la ele:

- a) descrierea obiectului declarației;
- b) informația privind documentația de proiectare a produsului;
- c) rezultatele evaluării conformității produsului;
- d) identificarea organismelor de evaluare a conformității antrenate, ale căror rezultate se utilizează, precum și identificarea statutului lor de acreditare;
- e) lista completă și clară a standardelor aplicabile sau a altor cerințe specificate;
- f) descrierea sistemului de management relevant pentru obiectul declarației.

(10) Documentația tehnică se întocmește de către producător. Aceasta permite evaluarea conformității produsului cu cerințele esențiale din reglementările tehnice aplicabile și include o analiză adecvată și o evaluare a riscurilor.

[Art. 19 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 01.04.2017]

[Art. 19 modificat prin [Legea nr.160 din 07.07.2016](#), în vigoare 16.09.2016]

[Art. 19 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 20. Certificarea

(1) În procesul de certificare a produselor de către organismele de certificare acreditate, se atestă conformitatea produselor cu cerințele esențiale aplicabile, conform modulelor și schemelor de certificare descrise, aprobate de Guvern.

(2) Schemele de certificare se utilizează la certificarea produselor din domeniile necuprinse în anexa nr.3.

(3) Conformitatea produselor cu cerințele esențiale aplicabile se atestă prin certificat de conformitate, emis de organismul de certificare acreditat.

(4) Organismul de certificare va monitoriza dreptul de utilizare a marcajelor și a certificatelor de conformitate pe care le-a emis și va lua măsuri în cazul referirilor incorecte la statutul certificării sau la utilizarea documentelor de certificare, ce induc în eroare.

(5) Certificatul de conformitate se eliberează pentru produsele care sînt fabricate de același producător în aceleași condiții și care sînt evaluate la aceleași cerințe aplicabile.

(6) Formularul certificatului de conformitate se elaborează de către fiecare organism de certificare, fiind proprietatea exclusivă a emitentului.

(7) Nu se supun certificării produsele destinate expozițiilor, târgurilor și altor acțiuni publicitare în calitate de exponate, modele, materiale publicitare.

[Art. 20 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 21. Inspecția

(1) Scopul inspecției constă în realizarea evaluărilor la solicitarea agenților economici și/sau a autorităților administrației publice, avînd ca obiectiv furnizarea către partea interesată a informațiilor referitoare la conformitatea obiectului inspectat cu reglementări, cu standarde sau cu alte cerințe specificate. Parametrii inspecției pot include elemente referitoare la cantitate, calitate, securitate și la aptitudinea de utilizare, precum și la respectarea continuă a securității în funcționarea obiectelor sau sistemelor industriale.

(2) Activitatea organismelor de inspecție cuprinde examinarea materialelor, produselor, instalațiilor, uzinelor, proceselor, procedurilor de lucru sau serviciilor, determinarea conformității acestora cu cerințele specificate, raportarea ulterioară a rezultatelor acestor activități către clienți și, dacă este cazul, către autoritățile de supraveghere a pieței. Inspecția poate lua în considerare toate etapele ciclului de viață al

obiectului inspectat, inclusiv etapa de proiectare.

(3) Inspecție înseamnă determinarea directă a conformității obiectului său prin examinarea cerințelor esențiale aplicabile, în baza unei aprecieri profesionale realizate de organisme de inspecție acreditate. Rezultatele inspecției pot fi utilizate drept suport pentru certificare.

(4) Conformitatea produselor în cadrul inspecțiilor se atestă prin raportul de inspecție și/sau prin certificatul de inspecție. Raportul de inspecție reprezintă o descriere detaliată a inspecției și a rezultatelor acesteia. Certificatul de inspecție reprezintă, de regulă, o scurtă atestare oficială a conformității cu cerințele esențiale aplicabile.

(5) Raportul de inspecție și/sau certificatul de inspecție descrie informații privind starea obiectului la momentul inspecției. Conținutul unui raport de inspecție sau al unui certificat de inspecție poate varia în funcție de tipul inspecției, de cerințele esențiale. Raportul de inspecție sau certificatul de inspecție include orice defect și neconformitate depistată. În aceste acte trebuie să fie identificat reprezentantul organismului de inspecție care este responsabil de verificarea și de eliberarea raportului și/sau a certificatului de inspecție.

(6) În cazul în care inspecția este efectuată de către autoritățile de supraveghere a pieței, atunci autoritățile cu funcții de reglementare pot introduce cerințe speciale la raportarea rezultatelor inspecției.

[Art.21 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 22. Încercarea

(1) Scopul încercării constă în determinarea de către un laborator acreditat a unei sau a mai multor caracteristici ale unui obiect supus evaluării conformității, în baza unei proceduri.

(2) Raportul de încercare reprezintă o comunicare scrisă, făcută de un laborator, cuprinzând o relatare oficială asupra rezultatelor încercărilor efectuate.

(3) Încercarea poate fi parte din inspecție sau din certificare în conformitate cu reglementările tehnice aplicabile.

(4) Serviciile de etalonare se prestează doar de laboratoare de etalonare acreditate.

Articolul 23. Marcajul de conformitate SM

(1) Produsele supuse evaluării conformității în domeniul reglementat, înainte de introducerea lor pe piață și/sau înainte de utilizare, vor fi marcate de către producător cu marcajul de conformitate SM, dacă reglementarea tehnică prevede o astfel de marcare. Marcarea produsului cu marcajul de conformitate SM indică conformitatea acestuia cu cerințele esențiale stabilite de reglementarea tehnică aplicabilă care transpune legislația comunitară de armonizare. Marcajul de conformitate SM se aplică doar de către producător sau reprezentantul său autorizat.

(2) Marcajul de conformitate SM se aplică potrivit principiilor și normelor stabilite la art.23¹. Prezentarea grafică și dimensiunile marcajului de conformitate SM sînt cuprinse în anexa nr.4, care este parte integrantă din prezenta lege.

(3) Aplicarea marcajului de conformitate SM pe produsele care nu au fost supuse procedurilor de evaluare a conformității în modul stabilit sau care nu corespund cerințelor stabilite în actele normative este interzisă.

(4) Înregistrarea și aplicarea marcajelor care pot fi confundate cu marcajul de conformitate SM sînt interzise.

[Art.23 modificat prin [Legea nr.168 din 26.07.2018](#), în vigoare 24.02.2019]

[Art.23 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 23¹. Principiile generale și normele de aplicare a marcajului CE

(1) Marcajul CE se aplică doar pentru domeniile reglementate conform anexei nr.3. Pînă la data intrării în vigoare a Acordului privind ECA ori pînă la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, în situația în care un astfel de acord nu este încheiat, se aplică marcajul de conformitate SM prevăzut la art.23. În această perioadă de tranziție, marcajul CE se recunoaște în condițiile art.31 alin.(1¹).

(2) Marcajul CE se aplică doar de către producător sau reprezentantul său autorizat. Prezentarea grafică și dimensiunile marcajului CE sînt cuprinse în anexa nr.5, care este parte integrantă din prezenta lege.

(3) Marcajul CE se aplică doar pe produsele pentru care reglementarea tehnică prevede aplicarea marcajului și nu se aplică pe niciun alt produs.

(4) Prin faptul că a aplicat sau a cerut aplicarea marcajului CE, producătorul indică faptul că își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului cu toate cerințele aplicabile.

(5) Marcajul CE este singurul marcaj care atestă conformitatea produsului cu cerințele aplicabile.

(6) Se interzice aplicarea pe produse a unor marcaje, însemne sau inscripții care pot induce în eroare părțile terțe în ceea ce privește semnificația și/sau forma marcajului CE. Orice alt marcaj poate fi aplicat pe produs doar cu condiția că, prin aplicarea acestuia, nu vor fi afectate vizibilitatea, lizibilitatea și semnificația marcajului CE.

(7) Marcajul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe produs sau pe plăcuța cu datele produsului. În cazul în care acest lucru nu este posibil sau justificat din considerente ce țin de natura produsului, marcajul se aplică pe ambalaj și pe documentele de însoțire, dacă legislația în cauză prevede astfel de documente.

(8) Marcajul CE se aplică înainte de introducerea produsului pe piață. Marcajul CE poate fi urmat de o pictogramă sau de orice alt însemn care indică un risc special sau o utilizare specială.

(9) Marcajul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care un astfel de organism este implicat în faza de control al producției. Numărul de identificare al organismului notificat se aplică chiar de către organismul notificat sau, conform instrucțiunilor acestuia, de către producător ori reprezentantul său autorizat.

[Art.23¹ introdus prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 24. Alte marcaje de conformitate

(1) În domeniul nereglementat se utilizează alte marcaje de conformitate decît marcajul de conformitate SM.

(2) Aplicarea marcajelor de conformitate pe produsele care nu țin de domeniul reglementat este voluntară. Pe aceste produse poate fi aplicat marcajul de conformitate care atestă că produsul este în corespundere cu documentele normative în a căror bază este declarată conformitatea lui.

(3) Alte marcaje de conformitate aplicate trebuie să se deosebească de marcajul de conformitate SM, să fie vizibile și lizibile.

(4) Marcarea produselor cu marcajul de conformitate în cazul în care nu corespund cerințelor documentelor normative în vigoare este interzisă.

[Art.24 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Capitolul VI INTRODUCEREA ȘI PUNEREA LA DISPOZIȚIE PE PIAȚĂ A PRODUSELOR

[Titlul cap.VI în redacția [Legii nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 25. Condițiile de introducere și punere la dispoziție pe piață a produselor

(1) Introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață a produselor din domeniul de reglementare prevăzut la anexa nr.3 se realizează în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile. Produsele se introduc și/sau se pun la dispoziție pe piață numai dacă satisfac cerințele esențiale care oferă un nivel adecvat de protecție intereselor publice, precum sănătate și siguranță în general, sănătate și siguranță la locul de muncă, protecție a consumatorilor, protecție a mediului și securitate, cu respectarea principiilor internaționale ale liberei circulații a produselor în comerțul interior și cel internațional, și numai dacă sînt însoțite de documente care atestă conformitatea. Persoana responsabilă de introducerea și/sau punerea la dispoziție pe piață a produselor este agentul economic care practică activitate de întreprinzător.

(2) Agenții economici sînt responsabili, în raport cu rolurile și obligațiile prevăzute de reglementările tehnice care transpun legislația comunitară de armonizare, pe care aceștia le au la introducerea și punerea la dispoziție pe piață a produselor, pentru conformitatea produselor lor cu toate reglementările tehnice aplicabile.

(3) Agenții economici răspund, de asemenea, pentru garantarea faptului că toate informațiile pe care le oferă cu privire la produsele lor sînt corecte, complete și în conformitate cu reglementările tehnice care transpun legislația comunitară de armonizare.

(4) Conformitatea produselor din domeniile necuprinse în anexa nr.3 se evaluează în baza cerințelor esențiale stabilite pentru produsele respective în reglementările tehnice aplicabile.

(5) Conformitatea produselor din domeniile necuprinse în anexa nr.3 cu cerințele esențiale stabilite pentru produsele respective în reglementările tehnice aplicabile poate fi atestată prin certificate de conformitate, prin certificate și/sau rapoarte de inspecție, prin rapoarte de încercări, emise de organismele de evaluare a conformității acreditate, precum și prin declarații pe propria răspundere, emise de către producător sau reprezentantul său autorizat.

[Art.25 în redacția [Legii nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 26. Obligațiile producătorului

(1) Producătorul, la introducerea pe piață a produselor, are următoarele obligații:

a) asigură că produsele sale introduse pe piață au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale;

b) întocmește documentația tehnică și asigură aplicarea procedurilor de evaluare a conformității;

c) asigură corectitudinea și veridicitatea declarației de conformitate, deținerea rapoartelor de încercări, certificatelor de conformitate și altor documente ce atestă conformitatea;

d) păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate pentru o perioadă stabilită de reglementarea tehnică aplicabilă produsului, în funcție de ciclul de viață al obiectului declarației și de nivelul de risc, după introducerea pe piață a produsului;

e) furnizează, la solicitarea autorității de supraveghere a pieței, informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului;

f) se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni și de informații de siguranță într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumator;

g) se asigură că produsele lui poartă tipul, lotul sau numărul de serie ori alt element de identificare. Dacă mărimea sau natura produsului nu permite acest lucru, producătorul se asigură că informația solicitată este prevăzută pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul;

h) indică, pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj ori într-un document care însoțește produsul, numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată și adresa la care poate fi contactat. Adresa va indica un singur punct de contact cu producătorul.

(1¹) În cazul în care s-a demonstrat conformitatea produsului cu cerințele aplicabile prin procedura de evaluare a conformității aplicabilă, producătorii întocmesc o declarație de conformitate și aplică marcajul de conformitate.

(2) Producătorul se asigură că există proceduri care garantează conformitatea continuă a producției în serie. Modificările în proiectare sau cele referitoare la caracteristicile produsului și modificările standardelor europene armonizate adoptate ca standarde moldovenești, în raport cu care se declară conformitatea unui produs, se iau în considerare în modul corespunzător. Ori de cîte ori acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un produs, producătorul testează prin eșantionare produsele comercializate, pentru a proteja sănătatea și siguranța consumatorului, investigînd și, după caz, ținînd un registru de plîngerii, de produse neconforme și de rechemări ale unor produse, și informează distribuitorii despre orice astfel de activități de monitorizare.

(3) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a introdus pe piață nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, producătorul întreprinde de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz.

(4) În cazul în care produsul prezintă un risc, producătorul informează imediat autoritățile de

supraveghere a pieței competente, indicînd detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

(5) Producătorul respectă cerințele reglementărilor tehnice aplicabile produsului care transpun legislația comunitară de armonizare.

[Art.26 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 27. Obligațiile reprezentantului autorizat

(1) Producătorul poate numi, printr-un mandat scris, un reprezentant autorizat.

(2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător, care îi permite să îndeplinească cel puțin următoarele:

a) să pună declarația de conformitate și documentația tehnică la dispoziția autorității de supraveghere a pieței;

b) să furnizeze autorității de supraveghere a pieței, în baza unei cereri motivate din partea acesteia, informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui produs.

(3) Obligațiile stabilite la art.26 alin.(1) lit.a) și b) nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.

[Art.27 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 28. Obligațiile importatorului

(1) În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul lui autorizat nu are domiciliu sau sediu în Republica Moldova, responsabilitatea pentru deținerea documentației tehnice ce atestă conformitatea și prezentarea acesteia, la cererea autorităților de supraveghere a pieței, revine importatorului.

(2) Importatorul introduce pe piață numai produse conforme cerințelor esențiale în temeiul documentației tehnice a producătorului, prevăzută la art.19 alin.(9). Documentația tehnică va fi tradusă în limba română de către un traducător autorizat de Ministerul Justiției, la solicitarea autorităților de supraveghere a pieței.

(3) Importul produselor se efectuează pe bază de contract de livrare, în care se indică în mod obligatoriu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile produselor importate. Importatorul indică, pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj ori într-un document care însoțește produsul, numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată și adresa la care poate fi contactat.

(4) Importatorul furnizează, la solicitarea autorității de supraveghere a pieței, informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului introdus pe piață cu cerințele esențiale și cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de produsele pe care le-a introdus pe piață.

(5) Înainte de introducerea unui produs pe piață, importatorul garantează că producătorul a îndeplinit cerințele prevăzute la art.26 alin.(1) lit.g) și h), precum și procedura corespunzătoare de evaluare a conformității. Importatorul se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni și informații de siguranță în limba română.

(6) Importatorul asigură că, în perioada în care un produs se află în responsabilitatea sa, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea cu cerințele esențiale stabilite.

(7) Pentru protecția sănătății și a siguranței consumatorului, în cazul în care acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un produs, importatorul va solicita laboratorului de încercări acreditat testarea prin eșantionare a produselor comercializate, investigînd și, după caz, ținînd un registru de plîngeri, de produse neconforme și de rechemări ale unor produse, și va informa distribuitorii despre această monitorizare.

(8) Importatorul păstrează o copie a declarației de conformitate în funcție de ciclul de viață al produsului și de nivelul de risc, precum și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția autorității de supraveghere a pieței, la cerere, conform reglementărilor tehnice aplicabile.

(9) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, importatorul nu poate introduce produsul pe piață înainte de a fi adus în

conformitate.

(10) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a introdus pe piață nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, importatorul ia de îndată măsurile corective necesare pentru a se aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. Dacă produsul prezintă un risc, importatorul informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței, indicând detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

(11) Importatorul este considerat producător în sensul prezentei legi și este supus obligațiilor ce revin producătorului în temeiul prezentului articol atunci când introduce pe piață un produs sub numele sau sub marca sa ori modifică un produs, introdus deja pe piață, într-o manieră care generează posibilitatea afectării conformității cu cerințele esențiale aplicabile.

[Art.28 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 01.04.2017]

[Art.28 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 29. Obligațiile distribuitorului

(1) Distribuitorul pune la dispoziție pe piață un produs după ce acesta a fost introdus pe piață de producător sau de importator și întreprinde toate măsurile necesare pentru a se asigura că operațiile sale de manipulare a produsului nu au un impact negativ asupra conformității acestuia.

(2) Înainte de a pune la dispoziție un produs pe piață, distribuitorul verifică dacă produsul este însoțit de documentele prevăzute, de instrucțiunile și de informațiile de siguranță, dacă produsul poartă marcajul sau marcajele de conformitate prevăzute de reglementarea tehnică aplicabilă, precum și dacă producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la art.26 alin.(1) lit.g) și h) și, respectiv, la art.28 alin.(3).

(3) Distribuitorul se asigură că, în perioada în care un produs se află în responsabilitatea sa, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea produsului cu cerințele esențiale.

(4) La cererea motivată a autorității de supraveghere a pieței, distribuitorul îi furnizează informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului.

(5) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs nu este conform cerințelor esențiale, distribuitorul nu pune la dispoziție produsul pe piață atâta timp cât acesta nu este adus în conformitate. Dacă produsul prezintă un risc, distribuitorul informează producătorul sau importatorul, precum și autoritățile de supraveghere a pieței.

(6) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a pus la dispoziție pe piață nu este conform cerințelor esențiale, distribuitorul se asigură că se iau măsurile corective necesare pentru a se aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. Dacă produsul prezintă un risc, distribuitorul informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței, indicând detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

(7) Distribuitorul, la cererea motivată a autorității de supraveghere a pieței, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului. Distribuitorul cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune de eliminare a riscurilor prezentate de produsele puse la dispoziție pe piață.

[Art.29 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 30. Atribuțiile autorităților cu funcții de reglementare

În domeniul evaluării conformității, autoritățile cu funcții de reglementare au următoarele atribuții:

a) stabilesc, în reglementările tehnice, pentru faza de proiect și/sau pentru faza de producție, posibilități de utilizare a procedurilor de evaluare a conformității, care vor asigura nivelul de securitate necesar și atingerea obiectivului reglementării tehnice; criterii în a căror bază producătorul poate alege pentru produse cele mai potrivite proceduri de evaluare a conformității, prevăzute de legislație; metode de încercări și de prelevare a probelor, utilizabile în procesul de evaluare a conformității;

b) stabilesc, pentru produse sau grupe de produse, una sau mai multe proceduri de evaluare a conformității, identice ca nivel doveditor, ceea ce ar permite solicitantului să-și aleagă cea mai potrivită procedură;

- c) stabilesc criteriile conform cărora producătorul poate alege, pentru produse, cele mai potrivite proceduri de evaluare a conformității, prevăzute de legislație;
- d) stabilesc, pentru grupele de produse, aplicabilitatea modulelor sau a schemelor de certificare;
- e) stabilesc metode de încercări și metode de prelevare a probelor, utilizabile în procesul de evaluare a conformității produselor;
- f) stabilesc conținutul documentației tehnice pentru emiterea declarației de conformitate;
- g) identifică standardele și prestanțele naționale utilizate în scopul evaluării conformității.
- h) comunică și cooperează cu Centrul Național de Acreditare, inclusiv în vederea notificării organismelor de evaluare a conformității în domeniul reglementat.

Articolul 31. Recunoașterea activităților de evaluare a conformității

(1) Se recunosc certificatele de conformitate sau rapoartele de încercări emise de organismele de evaluare a conformității notificate, acreditate de organismele naționale de acreditare semnatare ale Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare, eliberate pentru produsele importate din statele membre ale Uniunii Europene, traduse în limba română și confirmate prin semnătura importatorului.

(1¹) Recunoașterea prevăzută la alin.(1) presupune că prezența marcajului CE și a marcajelor stabilite de reglementările tehnice aplicabile produsului demonstrează că acesta a fost supus procedurilor de evaluare a conformității și, în consecință, atunci când produsul este introdus sau pus la dispoziție pe piață, nu mai este necesară repetarea procedurilor de evaluare a conformității deja efectuate.

(1²) Prevederile alin.(1) și (1¹) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor legislației comunitare de armonizare, în conformitate cu obligațiile care decurg din acordurile încheiate între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte.

(2) Se recunosc certificatele de conformitate sau rapoartele de încercări emise de organisme de evaluare a conformității străine, în baza acordurilor bilaterale de recunoaștere reciprocă a activităților de evaluare a conformității. Recunoașterea certificatelor de conformitate se efectuează prin eliberarea unui nou certificat de conformitate de către organismele de certificare acreditate de Centrul Național de Acreditare.

(3) Pentru recunoașterea certificatului de conformitate prevăzut la alin.(2), solicitantul prezintă organismului de certificare acreditat în Republica Moldova pentru același domeniu o cerere, originalul sau copia, autentificată de organizația emitentă, a certificatului de conformitate din țara de origine a produsului, precum și originalul sau copia, autentificată de organizația emitentă, a raportului de încercări privind încercările efectuate în scopul certificării.

(4) Organismul de certificare prevăzut la alin.(3) efectuează identificarea (originea; proprietățile organoleptice, după caz; legalitatea, cantitatea și marcarea) produselor și aduce la cunoștință solicitantului decizia de eliberare a certificatului de conformitate național. În cazul unei decizii negative, se relatează în scris motivarea clară a refuzului de recunoaștere a certificatului de conformitate emis de un organism de evaluare a conformității străin.

(5) În procesul de recunoaștere prevăzut la alin.(3) și (4), organismul de certificare poate stabili efectuarea unor încercări suplimentare dacă cerințele esențiale în vigoare în Republica Moldova nu corespund cerințelor menționate în certificatul de conformitate emis de un organism de evaluare a conformității străin.

(6) În cazul lipsei certificatelor de conformitate sau a declarațiilor de conformitate, produsele importate se supun evaluării conformității potrivit procedurilor aplicate produselor, conform reglementărilor tehnice naționale aplicabile.

[Art.31 modificat prin [Legea nr.160 din 07.07.2016](#), în vigoare 16.09.2016]

[Art.31 modificat prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 32.

(1) Prezenta lege este compatibilă cu capitolul I „Dispoziții generale”, capitolul II „Acreditarea” și capitolul IV „Marcajul CE” din Regulamentul (CE) nr.765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr.339/93 (text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, cu articolele 1-6 și anexa nr.I – capitolul R1 „Definiții”, capitolul R2 „Obligațiile operatorilor economici”, capitolul R3 „Conformitatea produsului” și capitolul R4 „Notificarea organismelor de evaluare a conformității” – din Decizia nr.768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, precum și creează cadrul legal pentru implementarea standardului european EN ISO/CEI 17011.

(2) La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, organismele de evaluare a conformității care efectuează evaluarea conformității în domeniile specificate la anexa nr.3 vor fi desemnate și notificate Comisiei Europene conform legislației naționale armonizate cu legislația europeană respectivă.

[Art.32 în redacția [Legii nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Articolul 33.

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 9 luni din data publicării, cu excepția art.31, care va intra în vigoare la expirarea a 3 luni de la data publicării prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 9 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va asigura reorganizarea Întreprinderii de Stat “Centrul de Acreditare în domeniul Evaluării Conformității Produselor” în instituție publică “Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova”, cu denumirea prescurtată “MOLDAC”, desemnată ca organism național de acreditare;

b) va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege;

c) va aproba procedurile de evaluare a conformității care descriu modulele și schemele de certificare aplicabile produselor supuse evaluării conformității cu titlu obligatoriu;

d) va asigura executarea prezentei legi de către autoritățile administrației publice centrale competente.

Articolul 34.

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă [Legea nr.186-XV din 24 aprilie 2003](#) cu privire la evaluarea conformității produselor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.141–145, art.566).

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 1 decembrie 2011.

Nr.235.

Anexa nr.1

SCHEMA de calculare a plăților pentru serviciile de acreditare

Nr. crt.	Etapa de activitate	Costul serviciului
1	Inițiere (primirea, analiza solicitării și luarea deciziei)	$2T_e$, unde T_e – costul mediu al unei zile de lucru a organismului de acreditare

2	Analiza documentelor și a înregistrărilor	Pentru laboratoare, organisme de certificare și de inspecție cu maximum 4 persoane – $4T_e$
		Pentru laboratoare, organisme de certificare și de inspecție cu minimum 5 persoane – $8T_e$
3	Vizita preliminară	$1/3T_a + CD$, unde T_a – costul evaluării de acreditare; CD – cheltuielile de deplasare a echipei de evaluare (transport, cazare, diurnă)
4	Evaluare (evaluarea la fața locului, evaluarea asistată, închiderea neconformităților)	Pentru laboratoare: $T_a = [N_u \times T_e + (N_f \times 1/2T_e)K + N_p \times 1/4T_e] + CD$, unde N_u – numărul de unități organizatorice (microbiologie, analitică etc.); N_f – numărul de încercări/etalonări, analize, verificări metrologice solicitate; K – coeficientul pentru gradul de complexitate a metodei; N_p – numărul de persoane care efectuează încercări/etalonări, analize, verificări metrologice
		Pentru organisme de certificare și de inspecție: $T_a = T_e \times NZ_e + CD$, unde NZ_e – numărul de zile ale evaluatorului pentru: – un specialist din cadrul organismului de certificare/ inspecție – 0,75; – un grup de produse (Codul Nomenclaturii combinate a mărfurilor din 4 cifre) – 0,75; – o specialitate/direcție de inspecție – 1; – o activitate din domeniul economiei – 2
5	Analiza dosarului și luarea deciziei privind acreditarea	$4T_e$
6	Supravegherea anuală (analiza documentelor, evaluarea la fața locului, evaluarea asistată, luarea deciziei)	$T_s = 1/2T_a$, unde T_s – costul evaluării de supraveghere
7	Reevaluarea	$T_r = 2/3T_a$, unde T_r – costul reevaluării
8	Evaluarea de extindere a acreditării/evaluarea extraordinară	T_{ex} , care se calculează conform punctului 4 raportat la domeniul extinderii sau domeniul evaluării extraordinare

Plafonul maxim pentru o zi lucrătoare va fi egal cu 50% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, aprobat pentru fiecare an prin hotărâre de Guvern.

La calculul costului timpului efectiv utilizat de echipa de evaluare (\sum_i) se aplică formula:

$$\sum_i = Z_i \times \frac{T_e}{8}$$

unde Z_i este numărul total de ore de evaluare utilizate de toți membrii echipei de evaluare.

[Anexa nr.1 în redacția [Legii nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Anexa nr.2

Marca Națională de Acreditare "MOLDAC" constă dintr-o elipsă, înclinată sub un unghi de 78°, care include cuvintele "MOLDAC" și "Republica Moldova", precum și imaginea Drapelului de Stat al Republicii Moldova. Reprezentarea grafică reprezintă o axă orizontală și o axă verticală cu o înclinație de 78°. Dimensiunea axei orizontale și a celei verticale este de 31 mm și, respectiv, 36 mm.

Axa orizontală este axa de simetrie pentru cuvintele "Republica Moldova" și pentru liniile care conturează elipsa. Inscricția "Republica Moldova" la o înălțime de 0,85 mm de axa orizontală interioară are următoarele dimensiuni: font Trebuchet MS, corp 8, italic, bold.

Liniile care flanchează pe verticală denumirea oficială a statului sînt paralele cu grosimea de 2,2 mm, iar arcul de elipsă întreruptă senestra de linia orizontală pe o lungime de 2 mm are o grosime în creștere de la senestra la dextra de la 1 mm la 3,3 mm în punctul de intersecție cu linia orizontală.

Axa verticală este o axă de simetrie pentru:

- literele "MOLDAC", plasate în partea superioară, la o înălțime de 2,3 mm de axa orizontală, cu dimensiunile: font Trebuchet MS, corp 17, italic, bold;

- Drapelul de Stat, plasat în partea posterioară, la o distanță de 1,8 mm de axa orizontală, cu dimensiunile: pe înălțime – de 6,9 mm și pe lungime – de 12,7 mm.

Marca este colorată după cum urmează:

toate cuvintele și liniile, cu excepția Drapelului de Stat, sînt de culoare albastră (cu componente roșu = 40; verde = 22; albastru = 111);

Drapelul de Stat – în culorile oficiale.

În cazul în care marca trebuie să fie mărită sau micșorată, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în descriere.

Anexa nr.3

LISTA domeniilor reglementate

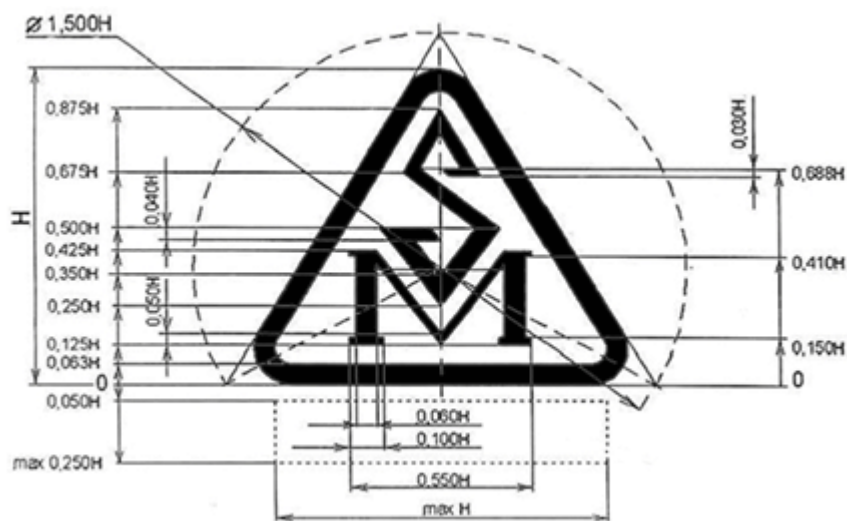
1. Echipamente de joasă tensiune
2. Recipiente sub presiune
3. Jucării
4. Produse pentru construcții
5. Compatibilitatea electromagnetică
6. Mașini industriale
7. Echipamente individuale de protecție
8. Aparatură de cîntărit cu funcționare neautomată
9. Dispozitive medicale implantabile active
10. Arzătoare cu combustibili gazoși
11. Cazane pentru apă caldă
12. Explozibili utilizați în scopuri civile
13. Dispozitive medicale
14. Medii potențial explozive
15. Ambarcațiuni de agrement
16. Ascensoare
17. Echipamente de refrigerare
18. Echipamente sub presiune
19. Dispozitive medicale pentru diagnostic în vitro
20. Echipamente terminale de radio și telecomunicații
21. Ambalaje și deșeurile de ambalaje
22. Instalații de transport pe cablu pentru persoane
23. Interoperabilitatea sistemului transeuropean de transport feroviar de mare viteză
24. Echipamente maritime

- 25. Echipamente sub presiune transportabile
- 26. Emisiile de zgomot în mediu produse de echipamentele destinate utilizării în exteriorul clădirilor
- 27. Interoperativitatea sistemului transeuropean de transport feroviar convențional
- 28. Mijloace de măsurare
- 29. Articole pirotehnice
- 30. Etichetarea energetică

[Anexa nr.3 completată prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Anexa nr.4

Marcajul de conformitate SM

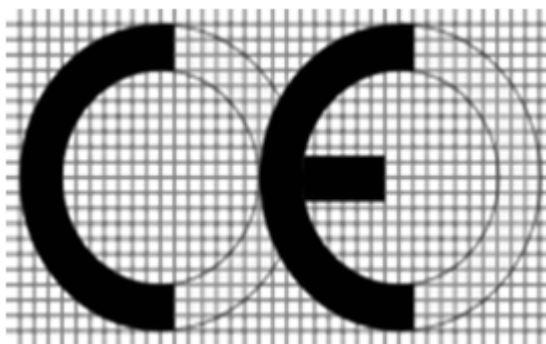

[Anexa nr.4 introdusă prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]

Anexa nr.5

Marcajul CE

1. Marcajul CE constă în inițialele „CE” avînd următoarea formă:

2. În cazul în care marcajul CE este redus sau mărit, se respectă proporțiile indicate în desenul gradat de la punctul 1.

3. În cazul în care legislația în domeniu nu impune dimensiuni specifice, marcajul CE va avea o înălțime de cel puțin 5 mm.

[Anexa nr.5 introdusă prin [Legea nr.9 din 26.02.2016](#), în vigoare 08.04.2016]